

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2:50.

Upravništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četverstopne petiti vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

Avstrijska delegacija.

V soboto je avstrijska delegacija nadaljevala razpravo o proračunu za ministerstvo za zunanje zadeve. Govornik je takrat med drugimi tudi delegat dr. Šusteršič približno kakor sledi:

Povdarjam, da je bila Avstrija povodom aneksije Bosne in Hercegovine popolnoma pripravljena. Ta duh v avstrijskem vojaštvu je napravil na razne politične razmere najboljši vtis. Temu dejstvu imamo tudi zahvaliti, da so pojenjale razne neprijateljske struje in da so se politični odnošaji glede Italije zboljšali. Nadaljevala je govornik polemiziral z dr. Grabmayerjem ter rekel, da je napačno, spravljati narodno pozicijo avstrijskih Italijanov v zvezo z našim razmerjem do Italije. Nikdo pa ne sme šiliti čez mejo.

Če sploh eksistira v Avstriji ljudstvo, ki se z vso pravico lahko pritožuje zaradi krivic in nasilj, je to edino le slovensko. Dr. Grabmayer je s pripoznanja vredno objektivnostjo podal pretresljivo sliko o dotičnih narodnih razmerah na Primorskem. Vseeno pa Slovenci ne šilijo preko meje, morda stremijo le za tem, da dosežejo ravnopravnost.

Italijansko kraljestvo nima proti nam nobene opravičene pritožbe. Mi želimo Italiji mir, blagostanje, napredek, močno pozicijo v Sredozemskem morju in vspehe v kolonijski politiki. Na Balkanu hočemo skupno nastopati. More-li Italija najti prijatelja, ki bi ji več ali vsaj toliko nudil? Nič ni tako pripravno, da zagotovi Italiji močno pozicijo, kakor če si ona zagotovi naše prijateljstvo kot zaveznica. To bo pa le tedaj mogoče, ko se integritete naše

države ne dotakne in ako se vzdrži status quo na Jadranskem morju.

Če danes ne morejo vsi prijatelji italijanskega naroda sodelovati z vsem srcem na slavnostih pomladitve, ki jih priredi Italija, je to treba pripisati dejstvu, da te slavnosti spominjajo nasilstva, ki je bilo izvršeno na Sveti Stolici. Govornik je izjavil, da bo pravo pomlajenje Italije izvršeno še-le tedaj, ko bo napravljen kompromis s Sveto Stolicco, in ko ne bo več nasprotjev, ki dele italijanski narod v dva tabora. Govornik je rekel, da je postopanje monarhije napram Sveti Stolicci v soglasju z ogromno večino prebivalstva katoliške Avstrije. Pobjegal je napade na Sveto Stolicco ter rekel, da je bil predlog socializmov, naj se odpravi poslaništvo pri Vatikanu, le demonstracija, ter izjavil svoje veselje, da je grof Aehrenthal označil v odseku svoje mnenje o omenjenem predlogu ne v diplomatični, ampak jasni in določni obliki.

Za izvoz naših vin.

(Konec.)

Neprijetno je tukaj omenjati, da so tisti, ki najmanj vidijo, v kakšnem stanju razvoja se nahaja trtoraja na Avstrijskem, ravno organi, ki rešujejo gospodarska vprašanja države. S tem pa niti od daleč ne mislimo naših lokalnih vladnih organov, ki korenito poznajo vinogradništvo v naših krajih, vejo za vse škode in skrbi, ki jih provzročajo preveliki pridelek.

Vemo gotovo, da če bi bilo odvisno od lokalnih vladnih organov, bi ti krepko in uspešno podpirali naše inicijative.

Ker pa se moramo zanašati na podporo osrednjih oblasti, gotovo ne najdemo one pomoči, onega priznanja, ki ga je vredna naša inicijativa.

Posebno ima ministerstvo za poljedelstvo predsodke glede razmer naše vinske produkcije in je mnenja, da je avstrijsko vino prešibko, da bi vzdržalo vožnjo čez morje.

Tudi Francija ima le malo vin prve vrste, a v kljub temu zavzema prvo mesto na svetovnem vinskem trgu, kajti vinorejska praksa popravlja in izboljšuje — često še prelahko — na vinu vse, kar je odrekla narava.

Ker so se cene vina v rodovitnih letih v južnih deželah države, kjer ima vinski pridelek zbog vremenskih in zemljepisnih razmer večjo trdnobo, zelo znižale, moramo gledati, da se izprazni trgi naših dežel potom izvoza v tujezemstvo.

Izvoz našega vina bi bil koristen tudi za severne dežele, ker bi se tam ne bilo treba bati naše konkurence.

Toda brez pripomoči vseh interesentov in brez neposredne in krepke podpore osrednje vlade še govoriti ne moremo o kakem eksportu vina.

Med drugimi tiči težkoča tudi v vprašanju glede kredita in financiranja podjetja, ki bi ga mi želeli. V avstrijski bančni trgovini ne uživa vino nobene podpore in se ne prišteva predmetom kredita.

Veliki bančni zavodi nočejo prevzeti garancije za vino in radi tega mora biti izvoz vina financiran na povsem drugi podlagi in s povsem drugačnim kriterijem, ki se razlikuje od vseh drugih vrst trgovine. Vse te težkoče in ovire nam vzbujajo v srcu dvom, bo li ta naša inicijativa uspevala. In nemalo jih skepti-

tično in dvomljivo sodi o njenem končnem vspehu.

Trdno smo prepričani in upamo, da bo eksportna trgovina z vinom vspevala brez posebnih težkoč, če jo bodo vladni činitelji v prih. časih krepko in zadostno podpirali. Tudi lahko računamo na zahteve in naročila naših izseljencev, ki bodo zahtevali kot vsi inšeljenci vino iz svojih domačih dežel.

V Južni Ameriki je precejšnje število izseljencev iz Dalmacije, Goriško-Gradišanske in iz Istre.

Če bi se ti mogli zalagati z vinom iz svojih dežel, bi se pričel s tem eksport na zelo vspešni in racionalni podlagi.

Toda, da bo imela stvar vspeh, je treba da se z vso vnemo in resnostjo posvetimo študiji tega kompliciranega vprašanja in da najprvo vsposodbudimo ustanove, ki se bavijo s to zadevo.

Da bi si izposloval VIII. kongres avstrijskih vinogradnikov v preteklem kimovcu na Dunaju pritrdivet prvih interesiranih trtorajcev, je sklenil sledeči dnevni red:

1. Treba je protežirati v novih trgovinskih pogodbah bolj krepko in izdatno vino, grozdje in mošt.

2. Treba je kolikor mogoče olajšati transport vina, grozdja in mošta po železnici in morju.

3. Vinorejcem je dati na razpolago hladilne vozove za prevažanje vina in mošta in

4. Treba je primerno podpreti in vsposodbuditi inštitucije, ki se pečajo z eksportno trgovino.

Ta dnevni red je bil soglasno sprejet. „Samouprava“.

Fran Milčinski: Pravljice.

Enkrat je bil kralj, ki je imel tri sinove... tako je začel ded in si prižgal svoj vivček. In pripovedoval je potem o kralju in sinovih, o kraljičinah, o roparjih in tolovajih. In otroci smo sedeli okoli njega in pazljivo poslušali na vsako besedico, kajti vse nam je bilo važno, kralj in sinovi, gradovi in vitezi v zlatih oblekah. Zakaj to ni karsibodi. In ded je končal s pravljico o treh sinovih in si natačil vivček na novo. Od malih otročajev se ni ganil še jeden, vsak je še na svojem mestu. — Še eno, dedek, se glasi od vseh strani in dedek puhne oblak dima v zrak in začne tisto o zmaju, ki je bil tam pri Celovcu svoje dni in žrl ljudi in živino. Vsak dan so mu morali dati po jedno dekle in slednjič je prišla vrsta na kraljevo hčer. Tudi ta je morala iti k jezeru, da bi jo zmaj požrl. Jokala je revica, jokala je oče kralj in ves narod je jokala. A vse ni nič pomagalo: morala je iti. In tu je prišel junak, mlad in močan, ki se je spravil nad zmaja in ga ugonobil. In zato je dobil pol kraljestva in kraljevo hčer za ženo. Tudi jaz sem bil na svatbi, so rekli dedek, in dali so mi toliko piti, da imam še sedaj usta mokra. — Strme je zrl mladi rod na deda, kajti to ni šala, biti na taki svatbi, kjer se je in pije iz zlatih posod najboljše jedi in pijače.

Zvečerilo se je in mati nas je spravila spat. Toda kraljiči in zmaji so

nam še v sanjah rojili po glavi in še dandanes se spominim rad na vse one čase, če tudi je minulo že precej let. In tako sem z radostjo odprl „Pravljice“ Milčinskega in se pogledal v to poezijo onih davnih dni, ko še niso strašili razni „moderni“ in nedomodni po svetu. Nov svet je to, svet fantazije, svet otroške, priproste domišljije, koder nas vodi pisatelj. Zdi se nam, da ustajajo pred nami stari nekdanji časi, ko so še živali govorile, ko so nosila dekleta še zlate lase in vitezi zlate oklepe. In lep je ta svet, lep za vsakega. Otrok kakor tudi starejši čitatelj se bo rad ugledal v to poezijo, ki je že minila, a nam je vendar še nekoliko v spominu, kot so nam jo sporočili od roda do roda iz davnih vekov.

S prav srečno roko nam je gospod pisatelj v omenjeni zbirki zbral kopico pravljic, ki so sicer po večini posnete po narodnih pesmih, a so po obliki njegov lastni produkt. Vzemimo n. pr. kar prvo „O dušici majceni, ki ni smela v nebesa“. Kako naivno, otroško je popisano, kako je dušica šla s tega sveta in prišla pred nebeška vrata. Potrkala je in prišel je pogledat nebeški vratar sv. Peter, kedo bi rad prišel v nebesa. Ali dušica ni smela notri, dokler se bi prinesla vode, ki „izvira izpod hriba navzgor, izpod koščene gore“. In odšla je in iskala ta studenec. Pomagala sta ji solnce in mesec in res je našla tako vodo — materine solze. A še to ni bilo zadosti. Drugič je morala dušica na svet in morala je sedeti toliko časa v brinjevem grmu, da se je

posušil. In tako je rešila tudi svoja dva brata — razbojnika. Znano povestico o volku, ki ni hotel biti več volk, čitamo pod naslovom „Volk Rimljan“. Poskušal je biti Rimljan, češ, to so bili slavni ljudje, a se mu ni posrečilo. Stara lačna narava se je zopet oglasila in sovražniki so ga napadli še z večjo silo. Ves potrj je sedel volk pod hrast, češ, nisem ureden drugega kot da me kdo počl po glavi. Za drevom je bil skrit drvar in je res pritegnil volka s sekuro čez glavo. O „Trdoglavu in Marjetici“ je znano že marsikom. G. pisatelj je narodno pesem nekoliko predelal, a vse v duhu stare pravljice o velikanu — grdunu, ki ukrade mlado deklico. Kako je Tomaž ukanil bridko smrt, je marsikdo že čital v „Legendah“, ki jih je izdala lani družba sv. Mohorja. Tako je tudi znano že o „Mladi Bredi“, ki so jo odpeljali kot nevesto na Turško. Vsebinska je nekoliko drugačna, a čita se tako ljubko kot znana narodna pesem. (Glej Štrekelj „Nar. pesmi“ I. zv. str. 162.) Tudi o „vilah“ je slišal že marsikdo in celo slavni naš jugoslovanski junak kraljevič Marko je bil sin gorske vile, ki je hodila nevidna k otroku. Da so svoj čas živali govorile smo slišali že vsi. Na take pravljice spominja „Žival se je pogovarjala“. Tudi one ljubko žalostne pesmi o „Siroti Jerici“ ni pisatelj pozabil. Povzel je nje vsebino v pravljici o „Mačehi in mamicici“. Motiv hudobne mačeha je pri nas sploh precej udomačen, kar sicer novejši razlagatelji objasnujejo kot boj med naravnimi pri-

kaznimi, med hudo zimo in med mlado spomladjo.

Navedel bi lahko še marsikaj iz vsebine, a to naj zadostuje. Oblika je pravljiski tehniki primerna, jezik kolikor mogoče priprost, naiven. Sicer se tu pa tam morda ne čita ravno tako kot se to pripoveduje na zapečku, a pomisliti moramo, kako težko je pisati tako otroško, domače. Gosp. pisatelju moramo biti zares hvaležni za trud, da se je tako pogledal v naivnost pripovedovanja in se tako zamislil v otroško dušo, kajti v prvi vrsti so „Pravljice“ pač namenjene naši mladini.

Knjiga je pa tudi ilustrirana. Sicer ni mogoče ravno vseh slik enako pohvaliti, a nekatere bodo res služile kot izborna objasnilo teksta. Vidi se tu, kako obširno polje je podano tukaj našim slikarjem, ki iščejo snovi v modernem razburkanem življenju, tu se jim pa nudi tako mirna, tiha poezija. Reči moram, da smo tu še daleč, daleč od cilja. Vsa oprema knjige je jako lična, tisk lep in čitljiv in dela vso čast založništvu gos. Schwentnerja. Gotovo je stala knjiga precejšno svoto denarja in dosti truda, a vendar bi si želel, da bi bila taka knjiga, ki je namenjena za najširše sloje, nekoliko cenejša, zakaj 4 K (vezan izvod) je vendar malo dosti. To je tudi edino, kar bi se dalo grajati. Nekaka ljudska, cena izdaja bi bila pri tej knjigi naravnost priporočljiva, kajti delo zasluži, da se kolikor mogoče razširi med našimi mladimi in tudi „stari“ otroci. d. b.

šini. Enako je v Gorici. Lahki imajo v deželni zboru in v odboru večino, zato pa tako obsodbe vredno postopanje. — Pa saj tudi na Kranjskem, kjer je 90% Slovencev in še več, v izrednem slučaju, ko predseduje deželnozborskim sejam glavarjev namestnik, ki je Nemeč, govori več nemški, kakor slovenski. Seveda ni to prav! — Za vse te krivice ne vejo slovenski listi različnih strank. Le goriški slučaj vidijo. Bodimo pravični napram vsem in upoštevajmo razmere, v katerih živimo!

Zopet ljubeznjivost „Edinosti“. — Naša tržaška prijateljica je zopet iztaknila priliko, da je mogla suniti pod rebra našo deželnozborsko delegacijo. To priliko je pograbila iz „Slovenca“, ki je po zasluženju izrekel grajo deželnemu glavarju dr. Pajerju, da je o priliki otvoritve deželne blaznice izgovoril le par slovenskih besed. „Edinosti“ pa menda ni bilo mnogo na tej graji na naslov dr. Pajerja, ampak njo bi bilo mnogo bolj veselilo, da bi bil „Slovenec“ udaril po slov. „klerikalnih“ poslancih, ki so seveda te netaktnosti Pajerjeve toliko krivi kot liberalni poslanci z dr. Gregorinom vred. Zato je pa „Ed“ sama to-le dodala: „Obžalujemo, da ni „Slovenec“ malo po bližje označil izvestnih slovenskih mož, ki niso mogli ali hoteli dosej prepričati neprestanega žaljenja goriških Slovencev od strani Pajerja...“

Od pregovorne nepristranosti „Edinostine“ bi bilo kajpada preveč pričakovati, da bi bila — ker je že izvolila spraviti našo stranko v stik z govorom Pajerjevim — svoji publiki priznavala, da je bila „Gorica“ prva, ki je izrekla na to stran grajo dež. glavarju — in bi tudi vsi drugi listi molčali, da se ni zganila „Gorica“ — če tudi ne tako robato in s kolom kot „Soča“. O Bog varuj kaj takega! „Edinosti“ publiki je treba neprestano sugerirati le mnenje, da navijajo slov. „klerikalni“ poslanci Pajerjev jezik in da on govori, kar oni hočejo. Tako se piše za tepce! Kar se pa tiče preprečenja Pajerjevega žaljenja goriških Slovencev, smo „Edinosti“ že pred letom in dnem povedali, da so je onemogočili bivši liberalni poslanci, ker so preprečili že uvedeno slov. abstinencijo. Pajer prav dobro ve, da ima v narodnem žaljenju Slovencev za seboj laško večino (tudi Faiduttijevce!) in nasproti naši delegaciji proste roke, dočim ima naša delegacija za vsak radikalni nastop nasproti Pajerju vezane roke zbog slov. needinosti, katero je ustvaril slov. liberalizem. „Edinost“ naj torej ne išče „izvestnih slovenskih mož“ tam, kjer jih ni!

V enotno združništvo se zadira „Soča“, tista „Soča“, ki bi morala biti zagovornica takega združništva. Ako bi bilo združništvo enotno, ne bi prišlo do žalostnih posledic pri liberalni „Glavni posojilnici“ v Ljubljani, tudi bi ne prišlo do žalostnih posledic pri liberalni „Mizarski zadrugi“ v Solkanu, kakor tudi bi ne prišlo do žalostnih posledic, ki pretijo ugonobiti tudi v Gorici marsikoga, ki je sedel na lim brezvestnim liberalnim izkoriščevalcem nekkih slovenskih denarnih zavodov.

„Laž in obrekovanje so vaša sredstva“. — Pod tem naslovom priobčuje diskreditirana „Soča“ članke o kriških volitvah, v katerih znani svetokriški križ dokazuje, da ima vendar-le on prav in ne „Gorica“, kar se tiče kriških občinskih volitev. S človekom, ki je bil na svetu uže vse, se je težko pretekati. Par

let je bil klerikalec (ker mu je kazalo in pa tudi — neslo), zatem je bil znan kakor demokrat, potem kot liberalec. Enkrat pa je povedal resnico in sicer, ko je izjavil: „S tistim bom držal, ki več da“. Križanje naj se le pripravijo! Kriški križ bo s tistimi, ki več dajo! Slabši kakor berač. Berač je vsem hvaležen, tudi tistim, ki malo dajo. Kriški križ pa le tistim, ki več dajo!

Avstro-ogrška banka. — Z Dunaja se poroča, da namerava avstro-ogrška banka ustanoviti več novih podružnic v različnih avstrijskih mestih. Med temi se baje nahaja tudi Gorica.

Našli so dečka Bregant, o katerem smo poročali, da je izginil iz domače hiše. Nahajal se je v Fari.

Tovorni avtomobil tvrdke Sicherle je včeraj zadel na Verdijevem tekališču v plinovo svetilko. Železno stojalo svetilke je ostalo na nogah, medtem ko je gorenja oprava padla na tla. Avtomobilu se ni nič zgodilo.

Poroka. — Poročila se je g. Vanda Ivančič z g. Danilo Čebular, davčnim asistentom v Sežani.

Umrli so v Gorici od 13. do 21. t. m. in sicer na domu: Norma Terpin, Lucija Jug, Otilija Pettarin, Marija Bregant, Frančiška Rosolen, Marija Ternovec, Alojzij Fantuzzi, Pavlina Kropar, Karol Šuligoj, Ivan Zenkovič, Maria Kokošar, Armand Kolenc, Ana Batzmann, Franc Velikonja, Hermenegilda Nardin.

V bolnici usmiljenih bratov: Frančišek Baša iz Saksidov, Dominik Pizzul iz Muše, Josip Žuljan iz Kojskega in Ivan Peršič iz Gradiškute.

V ženski bolnici: Ivanka Trampuž in Mirne, Antonija Battigelli iz Solkana.

V vojaški bolnici ni v tem času nikdo umrl.

Argentinsko meso. — V soboto je prišel v Trst parnik s 13inpol tonami argentinskega mesa.

Nesreča na morju. — Brzoparnik avstrijskega Lloyda „Princ Hohenlohe“, ki je vozil v Kotor, se je pri Lošnju nasedel na plitvino. 90 potnikov so sprejeli parniki, ki so prihitali na pomoč.

Ferrerova ulica v Trstu. — Upravno sodišče je v zadevi pritožbe tržaške mestne občine radi prepovedi imenovanja ene ulice v spomin Ferrerove smrti za „Ulico 20. septembra“ sklenilo, da v tej stvari ni kompetentno.

Razpis natečaja. Razpisujeta se 2 štipendija po 250 K iz deželnih sredstev za obiskovanje mlekarke šole na Vrhniki (Kranjsko). Tečaj se otvori 15. aprila 1911 in traja 5 mesecev. Kdor se hoče potegovati za rečena 2 štipendija, se mora zavezati, da bode najmanj prvih deset let nepretrgoma služil v tukajšnji deželi kot mlekar, sirarski mojster ali potovalni učitelj v tej stroki. Štipendija se nakažeta mlekarški šoli, ki pa zato preskrbi dotična 2 gojenca brezplačno s stanovanjem, hrano in vsem potrebnim, kar je z obiskovanjem šole zvezano. Prednost se bo dajala prosilcem, ki so obiskovali deželno kmetijsko šolo v Gorici ali kak enak zavod. S potrebnimi prilogi opremljene prošnje je predložiti deželnemu odboru do 15. marca t. l.

Na c. kr. okrajni sodnji v Tolminu je oddati takoj začasno mesto pisarniškega pomočnika z dnevno K 2-50 za sedaj le za 2 meseca. Prosilci, ki pišejo na stroj, imajo prednost. Prošnje na predstojništvo.

Vrtnarskega učenca sprejme ravnateljstvo kmetijske šole na Grinu v triletni pouk. Vrtnarski učenec dobi poleg proste hrane pozneje tudi potrebno obleko in obuvalo. Prošnje za sprejem je vložiti do 10. marca, pouk je pa nastopiti 15. marca t. l.

Boj za slovensko šolstvo na Koroškem je prinesel dne 16. febr. zmago našim bratom. Občina Št. Danijel je za svoji dve šoli v Strojni in v Št. Danijelu zahtevala slovenščino kot učni jezik. Upravno sodišče je uslišalo zahtevo občine. Dež. šolski svet bo moral to razsodbo izvršiti. Kako? bo nam pokazala prihodnost.

Vabilo na XLVII. redni občni zbor „Matice Slovenske“ v nedeljo, dne 5. marca 1911 ob 10. uri dopoldne v Ljubljani v veliki dvorani „Mestnega Doma“. Vrsta razpravam: 1. Predsednikov oговор. 2. Letno poročilo tajnikovo za dobo od 15. marca 1910 do 1. marca 1911. 3. Poročilo blagajnikovo o računskem sklepu 1. 1910. 4. Poročilo 3 računskih presojevalcev. 5. Poročilo blagajnikovo o proračunu za l. 1911. 6. Volitev 3 računskih presojevalcev (§ 9. lit. a) pravil). 7. Dopolnilna volitev v odbor. Po § 12. al. 5. društvenih pravil izstopijo letos iz odbora gospodje: Dr. Fr. Detela, Peter vitez Grasselli, dr. Fr. Kos, Luka Pintar, dr. Lovro Požar, Ferdinand Seidl, Andr. Senekovič, Ivan Sušnik, Ivan Subić, dr. A. Ušeničnik. — V odboru pa še ostaneje gg.: Dr. Bezjak Janko, dr. Demeter Bleiweis vitez Trsteniški, Dimnik Jak., Finžgar Fr., Gangl E., Govekar Fr., dr. Gruden Jos., dr. Ilešič Fr., Koblar Anton, Koder A., dr. Lončar Dragotin, Maselj Fr., Milčinski Fr., dr. Mohorčič Fr., dr. Murko M., dr. Opeka M., Orožen Fr., Perušek R., Pletteršnik M., dr. Poljanec L., dr. Sket J., Svetec L., Škerbinc S., dr. Štebinger J., dr. Tavčar L., dr. Tomišek Jos., Trstenjak A., inž. chem. Turk. dr. Zbašnik Er., Zupančič Vil. Vsaj 20 odbornikov mora praviloma bivati v Ljubljani, izstopivši smejo biti zopet voljeni. Pri volitvi treh računskih presojevalcev in pri volitvi odbornikov se všteto tudi lastnoročno podpisani volilni listki nepravilnih društvenikov. 8. Samostalen predlog g. prof. Jos. Westra in samostalen predlog g. dr. J. Lokarja. 9. Slučajnosti. V Ljubljani, dne 23. februarja 1911. Predsednik: Dr. Fr. Ilešič. Tajnik: Milan Pugelj.

Računski sklep in ostali računi so gg. društvenikom na ogled in jim bodo na občnem zboru samem tiskani na razpolago.

Novo medmestne telefonske proge Piran-Umag, oziroma javna govorilnica v Umagu.

S 1. marcem t. l. bo predana javnemu prometu nova medmestna telefonska proga Piran-Umag oziroma javna govorilnica v Umagu. Ta nova javna govorilnica je upravičena voditi razdaljne pogovore brez časovne omejitve z vsemi telefonskimi uradi v okrožju tega ravnateljstva, izvzemši Tolmin, Sv. Lucijo n/S., Lošinj Mali, Lošinj Veliki, Buzet, Sušak in Krnico, nadalje s Celjem, Gradcem, Mariborom, Mürrzuslagom, Wildonom in Dunajem. Pristojbine za razmerja, ki so dopuščena brez časovne omejitve, je razvideti iz cenikov, ki leže na vsih telefonskih uradih. Uradne ure javne govorilnice so iste kakor za brzojavno službo.

Važen ukaz za posojilnice. — Zadnji naredbenik pravosodnega ministerstva vsebuje med drugim tudi ukaz pravosodnega ministerstva z dne 6. svečana 1911 o sprejemanju vložnih

knjižic poljedelskih in drugih posojilnic kot varščina. Na pravosodno ministerstvo so prihajale namreč pritožbe, da so se take vložne knjižice kot varščine načeloma zavračale. Vsled tega kliče pravosodno ministerstvo vsem sodiščem v spomin svoj ukaz z dne 2. marca 1907, št. 3558, s katerim se sme po prostem preudarku sodišča pripustiti vložne knjižice avstrijskih poljedelskih in drugih posojilnic kot varščine.

Analfabetizem v Istri. Po zadnji statistiki je v Istri analfabetov: v okraju Pazin 50 odstotkov, Pula 35 odstotkov, Rovinj 25 odstotkov, Poreč 60 odstotkov, Koper 46 odstotkov, Volovsko 32 odstotkov, Lošinj 40 odstotkov, Krk 32 odstotkov, — povprečno 40 odstotkov. Hrvaških otrok brez šole je 12.000. Prošnje, da bi otvorili hrvaške šole v Istri, je 60. Ako računamo, da vsaka šola odgovarja 100 otrokom, bi bilo že preskrbljeno za 6000 otrok, ko bi otvorili zaprosene šole. 4000 naših otrok je v renegatskih šolah!!

Splav prve dreadnoughtke. Kakor poroča „Zeit“, bode nosila prva dreadnoughtka ime našega cesarja. Splav se bode baje vršil v zadnjih dneh meseca maja. Temu slavnostnemu činu bode prisostvoval tudi cesar sam. Povabljeni bodo razni nadvojvode ter visoki dostojanstveniki. Ta dan bode v Trstu tudi usidrana eskadra vojne mornarice.

Godba c. in kr. pešpolka št. 17 v Celovcu je odpovedala sodelovanje pri „Kršč. slov. del. društvu v Celovcu“ pri veselici dne 19. t. m. z motivacijo, da se nemško občinstvo Celovca razburja in da se je bati demonstracij. Torej delajo v Celovcu tudi pri vojakihi politiko. Kam plovemo!?

Promet na obeh zunanjih mostovih čez Kanal v Trstu. Policija je uredila promet na obeh odpirajočih se mostovih čez Kanal v Trstu tako: Zunanji (novi) most smejo uporabljati samo tovorni vozovi in avtomobili vseh vrst, obloženi in prazni, hotelski omnibusi, pogrebni vozovi in parni valjarji ter poštni vozovi. Na znotranjem mostu pa smejo voziti privatne kočije in fижakarji, kolesarji in motorni kolesarji, kateri pa morajo peš čez most, nadalje rešilni vozovi in avtomobili požarne brambe ter vozovi družbe za snaženje cest, vendar smejo vsi ti vozovi uporabljati tudi zunanji most. Prestopki se kaznujejo z denarno globo od 2 do 200 K odnosno z zaporom 6 ur do 14 dni.

V županstvu Skope so imeli dne 31. decembra 547 prebivalcev.

V Kobaridu so našli dne 31. dec. 1250 prebivalcev, 87 konjev, 390 krav in 211 prašičev.

V Trstu so te dni končali sešteti prebivalstvo. Iz tega rezultira, da ima Trst 229.471 prebivalcev, 11.958 hiš in 47.961 gospodarstev. Od prebivalcev je 1236 pomorščakov in 3052 mož vojaštva. Po narodnosti še niso določili razmerja.

V Nemčiji so našli dne 1. decembra lani 64 milijonov 896.881 oseb. Ob zadnjem ljudskem štetju: leta 1900 so našli 60 milijonov 641.849 oseb.

† **Francoski vojni minister.** Vojni minister general Brun je v četrtek nadomoma umrl.

Drobfince.

Grof Lev Nikolajevič Tolstoj, eden največjih ruskih pisateljev in mislecev, ki je umrl meseca novembra lanskega

MANUFAKTURNA TRGOVINA

TEOD. HRIBAR

(prej Krojaška zadruga)

v GORICI.

Došle so krasne novosti za spomladansko sezono.

Vzorci se pošiljajo brezplačno in franko na dom.

Dopisi.

Iz Gorice. — Prejeli smo in objavljamo: „Soča“ *) je sedla gospodu Martinu Žunkoviču s Ptujskega polja na limanice! Prejela je od tega reformatorja arheologije, zgodovine, jezikoslovja in etnografije dopis, o katerem sam sebi grozno kadi, in tega je objavila kot uvodni članek v soboto, 25. t. m.

O da bi tega ne bila storila! Te blamaže ne izbriše noben „dementi“, nobena palinodija (retirada). Ljuba „Soča“ tiči na limanicah in — se ne more odtrgati. Žunkovič piše v tistem članku med drugimi dvomljivimi „aksijomi“ tudi to-le: „Na Dunaju je še v 14. stoletju bilo bogoslužje „windisch“, to je: slovensko. Listino hrani dvorna knjižnica na Dunaju.“ Človek bi skoro ne verjel svojim očem!

To mnenje se je porodilo v glavi Petra Radiča l. 1878. in po čudovitih potih se ohranilo do l. 1911 — čestitljiva starost, kaj ne? V predgovoru k nemškemu prevodu Durantijevega „Racijonala“ (predg. je bil spisan l. 1384.) beremo, da se bere maša v katol. cerkvi latinski, grški in slovanski („windisch“); v slovanskem jeziku se bere maša zaradi njegove razširjenosti in „splošnosti“ („gemainhait“), češ, da se noben jezik tako daleč ne razprostira kakor tisti, ki ga imenujejo „windisch“ (= slovanski). Te besede veljajo za vsa katol. cerkev, in sicer tako: v nekaterih krajih se mašuje lat., v drugih grški in zopet v drugih slovanski. Ker pa je prevod posvečen avstrijskemu vojvodi Albrehtu III., ki je prebival na Dunaju, zato je zasaknil Radič stvar tako, kot da bi se one besede tikale Dunaja — in nezmisel je bil porojen! Prežvekovali so ga: J. Kleinmayr, Burmicz-Milkowicz in predlanski dnevnik „Union“. Kakšen učenjak je Martin Žunkovič, se razvidi iz dveh, treh primerov. Vsaka kravarica vé, da ima vas Šmarje ime po sv. Mariji, Šmartno po sv. Martinu, Carigrad (= Cesarsko mesto) po cesarjih (bizantinskih)! a g. Ž. nas uči, da je prvo in drugo ime iz občeslovanške besede šmara (take besede ni v slovanskih jezikih!), ki baje pomeni dobro črno prst (!). Carigrad pa iz besede car = „načelnik pastirske zadruge“ (!).

Ker še ni konec pustnega časa, naj omenim še to, da izvaja čeni Tine ime mesta Pariza iz slov. barje, tu di barižlje (! Kje?) = močvirje!! Ker je „Soča“ priobčila samohvalo pismo tega „znanstvenika“ na uvodnem mestu, je upati, da postane gospod Martin še kedaj urednik „Soče“.

*) pa tudi drugi slov. listi. Op. ur.

Da ne pozabim: učeni oficir pravi v svojem pismu (glej „Soča“!), da je bil upokojen brzkone zato, ker se je pokazal v svojih „znanstvenih“ knjigah preveč „revolucionarnega“!! Hm, hm! Odločilni gospodje so brez dvoma spoznali, da ne more biti pri Martinu vse v redu, kar je jasno iz njegovih knjig — in za armada ni dobro, če ima take gospode.

Razsoden človek šteje Martinova dela za — humoreske, samo predragi so ti „špasi“. Slavist.

Volčji grad. (Nesreča.) Pri nas se je v noči (oziroma zvečer) dne 19. t. m. ponesrečil Štefan Štolfa, tukajšnji krčmar. V hudi temi je namreč šel imenovano nedeljo iz Škrbine v Komen, kjer se je zanočil. Ko je šel iz Komna proti domu, se je pred Volčji gradom ponesrečil. Padel je namreč v prepad. Njegova družina, ker ga ni bilo toliko časa domov, ga je šla iskat. Našli so ga šele ob 9. uri zvečer hudo pobilega. Spravili so ga domov, a je drugi dan umrl vsled dobljenih poškodb.

Politični pregled.

Avstrijska Delegacija.

Delegacija je prešla takoj na dnevni red in vsprejela proračun skupnega finančnega ministerstva. Nato je bil vsprejet proračun skupnega najvišega računskega dvora. Sledila je razprava o bosanskem kreditu. Del. Fon kot poročevalec je otvoril razpravo.

Plenarna seja ogrske delegacije.

Ogrska delegacija je pričela na sobotni seji razpravo o mornaričnem proračunu.

Ministrski predsednik grof Khuen je rekel, da se ne sme delati razlike med enim zaveznikom in drugim. (To se pravi, da se ne sme le Nemčiji kadi in Italijo omalovaževati!) On misli, da se v škodo našega ugleda precenjuje vrednost nastopa Nemčije v naš prilog. On cení lastno vrednost večjo nego pomoč zaveznikov. Le ako bomo lastno vrednost pravilno cenili, bomo v položaju primerno cenili tudi vrednost svojih zaveznikov.

Hrvatski sabor.

Petkova seja hrvatskega sabora je bila jako burna. Poslanec Ante Radič, ki je govoril 14 ur, je v svojem govoru očital Srbom, da konspirirajo s Srbijo ter da delajo protiaustrijsko politiko v Bosni in Hercegovini; zaradi teh očitanj ga je poklical preds. sabora k redu. Poslanec Pribičević je Radiča pozval, naj dokaže svoje trditve, drugače ga imenuje goljufa. Ante Radič je nato očital koaliciji, da je koalicija družba morilcev kralja. Vsled tega je

nastal v zbornici tak hrup, da je moral predsednik prekiniti sejo.

Bolgarski car na Dunaju.

V soboto je dospel na Dunaj bolgarski car Ferdinand.

Nemški cesar

ne pojde v Rim k jubilejskim slavnostim Zedinjene Italije ampak pošje pozdravit kralja Viktora Emanuela prestolonaslednika, ki se vrne te dni iz Azije v Evropo. Laški listi so s tem jako nezadovoljni in še vedno upajo, da pride cesar sam v Rim.

Bande v Macedoniji.

V Macedoniji so se pojavile zopet ustaške čete. Na več krajih so napadle vojaštvo. Prišlo je do bitk, v katerih je bilo več vojakov ranjenih in ubitih. Enega davčnega uradnika, katerega sta spremljala dva orožnika so napadli, vse tri osebe ubili in oropali.

Turčija pred vojno?

Iz Carigrada prihajajo vesti, da se Turčija mrzlično pripravlja na vojno. Vojni minister je v parlamentu zahteval nov vojni kredit v znesku enega milijona mark, s katerim denarjem naj bi se naročila v Nemčiji vojna municija.

Revolucija na Ruskem

grozi že zopet. Že več tednov trajajo po univerzah dijaški nemiri. Policija zapira dijake in profesorje, vdira v vseučilišča, sploh ima ona sedaj na univerzah prvo besedo. Povod splošnega dijaškega širajka je neki ukaz ministra Kaso, ki jemlje dijakom vsako akademično svobodo. Vzlic protestom profsorskih zborov minister nikakor noče umakniti tega ukaza.

Darovi.

Za „Šolski Dom“

so plačali predsedništvu: Š. P. v Avčah 25 K; dr. Andrej Pavlica na račun ustanovnine za župnijo Rihenberk prvi obrok 20 K; dr. Anton Gregorčič v Gorici 20 K; Leopold Petsche, uradnik v p. 2 K.

Mesečnino za januar so plačali: A. in F. Anderwald, trgovec 2 K; Viktor Bežek, ravnatelj 5 K; Fran Bitežnik, vodja 2 K; Leopold Bolko, veleposestnik 10 K; Anton Breščak, trgovec 2 K; Anton Budin, župnik v pokoju 3 K; Karol Cigoj, deželni uradnik 3 K; Jakob Čebular, profesor v p. 2 K; dr. Ivan Eržen, zdravnik 4 K; Fran Finšger, okr. š. nadzornik 4 K; Anton Fon, trgovec 2 K; Josip Fon, sodni svetnik 10 K; Ant. Fras, š. svetnik 5 K; Anton Gvaiz, prof. 2 K; Hedžet in Koritnik, trgovca 2 K; Teodor Hribar, trgovec 5 K; Andr. Ipavec, profesor 3 K; Ivančič in Kurinčič, trgovca 2 K; Ivan Kalin, dež. uradnik 2 K; Milton Klavžar, dež. uradnik 2 K;

dr. Ignac Kobal, stolni vikar 2 K; Janez Kokošar, župnik (za tri mesece) 9 K; Jernej Kopač, svečar 2 K; dr. J. Ličan, profesor bogoslovja 2 K; Gustav Novak, šolski svetnik 2 K; dr. Anton Papež, profesor 2 K; dr. Fran Pavletič, odvetnik 6 K; dr. Andrej Pavlica, profesor bogoslovja 5 K; dr. Josip Pavlin, profesor 2 K; Svetoslav Premrou, vodja 2 K; Ivan Rejec, prefekt 2 K; Franc Setničar, kancelist 2 K; Ferdinand Sfiligoj, denarničar 1 K; Anton Šantel, šolski svetnik 5 K; Andrej Tabaj, katehet 2 K; Ivan Tabaj, kapelan 2 K; Angel Trojer, računski revident 2 K; dr. Fran Žigon, prof. bogoslovja 3 K; Fran Leban, vladni svetnik (za tri mesece) 6 K.

Dalje so plačale gospe in gospodične Finšger Gizela, nadzornikova 2 K; Havel Štefanija, učiteljica 40 v; Hrovatin Antonija, nadučiteljica 2 K; Kopač Marija, svečarjeva 5 K; Papež Milena, profesorjeva 1 K; Pavletič Berta, odvetnikova 2 K; Šantel Avgusta, šol. svetnika 1 K.

Presrčna hvala vsem blagim dobrotnikom!

Domače in razne vesti.

Smrtna kosa. — V nedeljo je umrla v Šlovrencu pri Neblem gospa Katarina vd. Jakončič roj. Šfiligoj, mati g. Antona Jakončiča, ravnatelja „Monta“ v Gorici. N. p. v m.!

Umrla je v soboto ponoči v Vipavi gospa Karolina Majer.

Govor delegata Fona je vzbudil povsod veliko pozornost. Tudi večji inozemski listi, kakor n. pr. rimska „Tribuna“, so prinesli daljše ekscerpte.

Samo dva slovenska stavka. — Poročali smo uže, in sicer prvi, da je deželni glavar dr. Pajer o priliki otvoritve deželne umobolnice izpregovoril le dva slovenska stavka. Mi smo to seveda tudi prvi obojali. Sedaj pa se vrši napad za napadom na naše poslance in odbornike, češ, da so oni krivi, da je dr. Pajer govoril tako malo slovenski. Vsem skupaj bodi to-le povedano: Kedar bodemo imeli Slovenci večino v deželnem zboru in v odboru, kedar bodemo imeli Slovenci deželnega glavarja iz svoje srede, takrat bomo Slovenci ravno tako postopali kakor sedaj Lah. Zakaj pa ne prisilijo tržaški slovenski deželni poslanci, da bi v tržaškem deželnem zboru govoril tržaški deželni glavar slovenski? Odgovor je seveda ta, ker so Slovenci v manjšini. Zakaj ne prisilijo istrski slovenski poslanci, da bi deželni glavar istrski govoril v deželnem zboru slovanski kljub temu, da je velika večina istrskega prebivalstva slovanska? Odgovor je spet isti. Ker so slovanski poslanci v manj-

Dve nečakinji mesto jedne.

Veseloigra v dveh dejanjih.

Prevela

L. Kersnik-Rottova.

(Dalje.)

Razboršek: Ne veš li, ljubi sinko, da, kedar ljudje kaj dobrega storijo, vpravljajo vse tako, da sami ne pridejo v škodo. Ako poročiš Tinico, je dekle dobro preskrbljeno in vendar ostaneti dve tretjini premoženja skupaj. Ali — — morda si pa že zaljubljen v drugo.

Milan: Ne, gotovo ne.

Razboršek: No tedaj, zakaj se braniš?

Milan: Ne bodem se branil, ako mi bode všeč.

Razboršek: E, pravijo, da je fletna in — ko sem bil jaz tvojih let, dopadla so mi vsa brhka dekleta.

Milan: Lastnost, hitro se zaljubiti, tedaj nisem podedoval od vas. Tako n. pr. bivam že več let pod eno

streho s prav zalo deklico, a vendar se mi do danes prav nič ne dopade.

Razboršek: Razumem. Ti govoriš o moji varuhinji, gospodični Roziki. Da, ta mora dopasti tvojemu bratrancu, ne tebi. In dopadla se mu bode; kajti deklica, koja ima 80 tisoč kron letnih dohodkov in poleg tega še lepa —

Milan: In popolna goska.

Razboršek: To ni res. Gosi navadno gogočejo, a ona ne odpre ust drugače, kakor, kedar je vprašana.

Milan: In še takrat bi bolje storila, da bi molčala.

Razboršek: Beži, beži! ne govori slabo o gospodič. Črviček, ona je zaklad za tako ubogega človeka, kakor je moj nečak. Ravno zdaj pride.

4. prizor.

Gospodič. Črviček. Prejšnja.

Razboršek: Kako sramežljivo! Kako pametno. Stopite, bliže moj otrok!

Rozika: (Se klanja.) Lepo dobro jutro, ljubi gospod varuh!

Razboršek: Tega bode kmalu konec.

Rozika: Tako?

Razboršek: Ženin je došel.

Rozika: Tako?

Razboršek: Vaš ženin.

Rozika: (Se klanja.) Hvala lepa.

Razboršek: Slišal sem, da je lep mladenič.

Rozika: Tako?

Razboršek: Pa se nič ne veselite?

Rozika: Da! hahahahaha!

Razboršek: Zakaj se smejete?

Rozika: Da vam dokažem, da se veselim.

Milan: Saj še ne poznate prihodnjega moža.

Rozika: Ga že spoznam.

Milan: Ženini se radi umikajo.

Rozika: O, tega mu ni treba.

Razboršek: Kaj takega tudi ne stori; on je pošten Čeh.

Milan: Li veste, kje leži Češko?

Rozika: O da, to je jako daleč. Pelje se skozi Ljubljano.

Milan: Prav, kjer pekó tiste dobre kolače.

Rozika: (Veselo.) Dobre kolače!

Razboršek: Za Boga! kakor se vidi, niste prišli v zemljepisju dalje,

nego do Ljubljane. Ali vas ni dal nič učiti vaš r. oče? Bog mu daj pokoj!

Rozika: Ne; rekel je, da imam denar.

Razboršek: Skoraj je imel prav. Ako bi dal jaz svojej nočnej čepici doto, gotovo dobi moža.

Rozika: Ravno za to.

Milan: Saj vidim, da hodi vsak dan učitelj k vam.

Rozika: (Se pokloni.) Gospod varuh so ukazali, naj se učim pisati.

Milan: Kaj, prej niste znali pisati?

Rozika: O da, pa sem pozabila.

Sluga: (Vstopi.) Tukaj so!

Razboršek: Tukaj so! Le notri! le notri!

5. prizor.

Radivoj. Lavoslava. Tinica. Prejšnji. (Tinica ostane v ozadju in posluša.)

Radivoj-Lavoslava: (Tečeta k stricu.) Dragi stric!

Razboršek: (Ju objame.) Otroka! sta vidva? sta li vidva otroka mojega dobrega brata? Očetovsko vaju pritiskem k srcu. Tisočkrat dobrodošla!

Doma sta, torej se složno in po volji uredita. (Dalje pride.)

leta v 80. letu svoje starosti, je bil odločen abstinent. Ta duševni velikan in ljubitelj človeštva je kmalu sprevidel, da tišči alkoholizem ljudstva ob tla in jih ovira pri dosegu mirnega in zadovoljnega življenja. Zastavil je proti temu zlu svoje večje pero. Proroško zvené njegove besede: „Oprostitev od tega strašnega zla (alkoholizma) bo činila novo dobo v življenju človeštva, in ta doba, mislim, da že prihaja“.

Dunajčani za časopisje. Velikanski shod so priredili Dunajčani dne 19. t. m., na katerem so se navduševali za razširjanje katoliškega časopisja. Poudarjalo se je, da je kljub temu, da je politično v krščanskih rokah, Dunaj na časnikarskem polju vendar še močnejši glede liberalnega, kakor krščanskega časopisja. Pozivali so duhovščino, katoliška društva, pobožne družbe, poslane in voditelje, naj store vse za povzdigo in razširjenje katoliškega časopisja. Na zborovanju je bilo tudi mnogo katoliškega plemstva. Nauki, ki so se dajali Dunajčanom, veljajo tudi za nas.

Parnik se potopil. Mnogo ljudi utonilo. — Parnik „Hurriet“, ki se je potopil severno od Gedde, je vozil 300 oseb, to je, 600 romarjev, 180 vojakov in 20 potnikov I. razreda. Večina potnikov je utonila.

Vihar v Nemčiji. Po vsej Nemčiji je razsajal vihar, ki je znatno poškodoval tudi telefonske zveze. Iz Hamburga se poroča, da je vihar gnal morje proti kopnemu tako, da je reka Laba narasla za celih 7 in pol m, vsled česar je poplavlila mnogo hiš.

Kuga iz Pekinga se poroča, da kuga nazaduje in da je beležiti z vsakim dnem manj mrličev.

Iz Rusije izganjajo žide. V gubernementu Cernikov so izgnali veliko množino židovskih družin. Iz enega samega okraja so izgnali 93 družin.

Svinja zgrizla otroku roke. — 22. t. m. je v Čepinu na Hrvaškem neka kmetica dala svojemu otroku v zibki kos kruha v roke, potem pa ga pustila samega ter se šla z žganjem krepčat v bližnjo krčmo. Med tem zaide v sobo k otroku domača svinja, ki mu najprvo požre iz roke kruh, nato pa se loti še otrokovih rok in mu jih do lakti zgrize. Na otrokov krik so prihiteli sosede, ki so odgnali svinjo. A dete bo pač vse dni svojega življenja nosilo žalostne znake materinega žganjeljubja.

Važna pomorska iznajdba. — Poročnik avstrijske pomorske mornarice, Viktor Božič, je dobil na Angleškem patent za stroj, ki ga je iznašel in s čigar pomočjo je mogoče, vedno določiti na visokem morju, na katerem mestu se ladja nahaja, bodisi to podnevi ali ponoči brez vsakega računanja ali opazovanja. Aparat namreč natančno zaznamuje avtomatično na zemljevidu pot, ki ga ladja prevozi in to neodvisno od kakih zunanjih vplivov, kakor tudi brez vsakega nadzorstva.

Rojaki! podpirajte slov. šolstvo
= v Gorici! =

Loterijske številke.

25. februvarja

Trst 26 25 81 11 83

Klobučar M. Horvat
v Gorici
Gosposka ulica šte. 12

ima v svoji zalogi najraznovrstnejše klobuke: mehke, trde in cilindre po najnižjih cenah. V zalogi ima najboljšo kožukovino za ovratnike in notranjo prevleko sukenj itd. — Kožuhovino kupuje po najvišjih dnevnih cenah. Priporoča se p. n. občinstvu v mestu in na deželi zlasti pa preč. duhovščini.
Postrežba strogo poštona.

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznicu
v GORICI

ulica della Croce šte. 6

DOBER KROMPIR
za seme

ima na prodaj Avgust Stanič v Gorici, Via del Kristo št. 9.

Hlevski gnoj

je na prodaj na Mirenski cesti št. 269 pri g. Santo Cattaruzza.

Dr. Ruggero Kürner
zdravnik, kirurg ter bivši asistent na porodniški in ostetriški kliniki v Gradec-u.
Specijalist za ženske bolezni.

Ordinira od 10.—11. ure predp. in od 3.—4. ure pop.
Fran - Josipovo tekališče 6
(tik lekarne Kürner).

Jakob Miklus
mizar in lesni trgovec
v Podgori
na voglu železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko vsake vrste, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa, ima tudi vsake vrste grede, tramove 3/3 od 3—12 metrov dolge in 3/3 od 3—12 colov debele.

ZAHVALA.

Za izkazana sična čutila povodom smrti naše nepozabne hčerke

MARIJE KANCLER,

učenke VII. razreda c. kr. vadnice v Gorici

nas veže dolžnost, da na tem mestu izrečemo svoje najsrčnejšo zahvalo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nepozabno pokojnico spremili k večnemu počitku. Posebno se zahvalujemo preč. g. župniku za ginljive besede na grobu, gg.čnam učiteljicam, učenkam sošolkam za spremstvo in za darovani venec. Bog vsem stotero poplačaj!

SOLKAN, dne 27. februva ja 1911.

ŽALUJOČA DRUŽINA.

VABILO

k

občnemu zboru

„CENTRALNE POSOJILNICE“ registrovane zadruge z omejeno zavezo v Gorici, ki se bode vršil v četrtek dne 9. marca 1911 ob 10. uri predpoldne v posvetovalnici „Centralne posojilnice“ (Corso Verdi 32 I. nadstr.) se sledečim

DNEVNIM REDOM:

1. Poročilo načelstva.
2. „ nadzorstva.
3. Potrjenje računskega sklepa za leto 1910 in določba o uporabi dobička
4. Izvolitev enega člana načelstva.
5. Izvolitev nadzorstva.
6. Izprememba pravil.
7. Poročilo o izvršeni reviziji.
8. Morebitni predlogi.

Načelst o.

Med. univ.

dr. Peter Defranceschi

bivši primarij moške in ženske bolnice v Novem mestu se je naselil v Gorici

ter ordinira od 10 do 12 dopoldne in od 2 do 3 popoldne v hiši
Corso Giuseppe Verdi št. 37.

Nova lekarna

se je otvorila

Corso Giuseppe Verdi št. 13.

Lastnik nove lekarne je

IVAN TROMBA.

Stojte! Kdo ne pozna tvrde Stojte!

Kerševani & Čuk

na Stolnem trgu (Piazza Duomo) v GORICI šte. 97

Vsako pozna to tvrdo, ker ima na prodaj **Original Victoria šivalne stroje**, ki so najboljše, najcenejše, najtrpežnejše, najlažji, ki delajo še po 10-letni uporabi brezšumno, hitro in točno. **Original Victoria šivalni stroji** so se vsem šiviljam, krojačem in drugim močno priljubili. Vsako naj si ogleda pred nakupom šivalnega stroja

„Original Victoria“ šivalne stroje. Tvrda da na razpolago učiteljico, ki poučuje brezplačno. Z **Original Victoria šivalnimi stroji** se izvršuje vsakovrstno umetno vezenje (rekamiranje) itd. itd.

Ta tvrda ima na prodaj vsakovrstno kmetijsko orodje: **slamoreznice, stikalnice, drozgalnice (stroje za mastenje grozdja), pluge, brane itd. itd.**

Ta tvrda ima na prodaj najboljša **dvokolesa** bela, rdeča itd. z znamko **KERŠEVANI & ČUK**, ki jih sama izdeluje. Nadalje, **puške, samokrese, drugo belgijsko orožje, streljivo.** — Potem najboljše **gramofone.**

Daje na obroke.

== CENIKI ==
se razpošljajo
== zastonj. ==

